

Forta embranzida al Camí Ignasià en el seu primer Any Jubilar

Seguint les petjades d'Ignasi

JOSEP L. IRIBERRI

«No anem a visitar un lloc, sinó a trobar una persona que ens pugui parlar de nosaltres mateixos»

JONATHAN CHARTTON

«Aquesta peregrinació em convida a convertir-me, a canviar coses de la meva vida, com va fer Ignasi»

CATHARINE STEFFENS

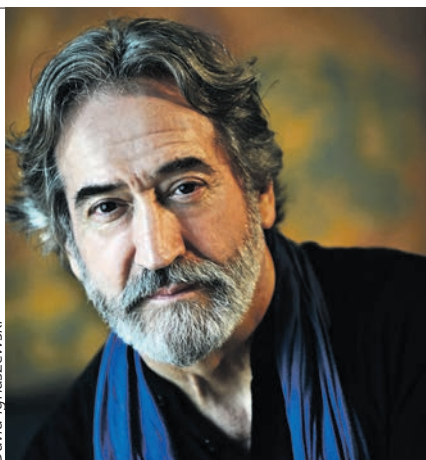
«Fer aquest camí suposa entrar en la lògica de Déu. El repte és viure aquest esperit en la vida quotidiana»

P 4-5

JORDI SAVALL

«La música sempre ha estat un bàlsam espiritual»

P 20-21

David Ignaszewski

Reoberta la Capella dels Dolors de Mataró

El 20 de juliol es va reobrir la Capella dels Dolors de Mataró, situada a la basílica de Santa Maria de la capital del Maresme. L'acurada intervenció ha permès retornar l'esplendor original a les pintures que Antoni Viladomat va fer entre el 1722 i el 1737 en aquest conjunt barroc excepcional i també n'ha millorat la il·luminació.

P 19

No us perdeu en el proper número un reportatge especial sobre la JMJ

A l'encontre de sant Ignasi

Clausura del primer Any Jubilar del Camí Ignasià

Rosa María Jané Chueca

El 31 de juliol s'acaba el primer Any Jubilar dedicat als pelegrins del Camí Ignasià, des de Loiola fins a Manresa. Ha estat un any intens que ha acomplert l'objectiu marcat. Així ho explica a *Catalunya Cristiana* Josep Lluís Iriberrí, s.j., director de l'Oficina del Pelegrí del Camí Ignasià: «La idea era poder començar a treballar d'una forma oficial i reconeguda el Camí Ignasià. El fet de començar des de zero i, sobretot, "sense miracles", sense cap fet extraordinari que cridi l'atenció, és un repte molt difícil.» I, malgrat tot, s'ha aconseguit.

L'any 2012 va marcar «el bateig de foc» d'aquest camí. Després de tres anys funcionant, feia falta un any jubilar on poder «celebrar i obtenir un reconeixement per poder consolidar el camí de cara als 500 anys de la conversió i peregrinació d'Ignasi». És a dir, que s'ha posat la primera pedra per viure «sense estar-se de res» el proper any jubilar del 31 de juliol del 2021 fins al 31 de juliol del 2022. Aquesta data serà molt important, i per això aquest primer any jubilar tenia com a pretensió «agafar embranzida per al 2022. Consolidar que això va endavant i que el proper any jubilar ha de ser clau per llegar el camí a les generacions properes. Aquest primer any ha estat la primera pedra per impulsar-nos cap al futur», reconeix Iriberrí.

La peregrinació ignasiana ofereix reviure un procés espiritual. Com apunta el director de l'Oficina del Pelegrí, «la identitat d'aquest recorregut es fonamenta en la història d'Ignasi: la vida i la transformació d'una persona, la seva conversió personal. Estem parlant d'una persona "normal". El que caracteritza aquesta peregrinació és entrar dins la història mateix, encarnar la seva espiritualitat pels llocs on ell va passar. Que s'encarni el que has llegit, sentit o, fins i tot notat... en entrar en contacte amb aquesta persona descobreixes que Ignasi era pecador com tots, i que es va obrir a Déu i va viure aquesta transformació personal».

Josep Lluís Iriberrí ha perdut el compte de les vegades que ha peregrinat des de Loiola fins a Manresa. I sempre experimenta el mateix: «No anem a visitar un lloc, sinó que anem a trobar-hi una persona que ens pot parlar de nosaltres mateixos perquè ha experimentat el mateix que nosaltres: arribar a dalt de tot, ser ric, poderós... això tots ho hem viscut. Ignasi, en un moment determinat de la seva vida, experimenta una transformació i es planteja quin és el bé més gran, on és aquell horitzó que mai no s'acaba, d'on ve aquella llum que pot il·luminar la foscor... el que oferim és trobar una experiència, trobar algú que em pugui ajudar a comprendre'm i a comprendre el futur amb els ulls posats en Déu.»

En aquests anys més de mil pelegrins han recorregut el Camí Ignasià. Segons

JOSEP LLUÍS IRIBERRI
«El camí ens ajuda a desvelar les forces espirituals que hi ha en nosaltres»

JONATHAN CHARTTON
«En aquesta peregrinació sents molt proper sant Ignasi, seguint-li les passes, i t'adones que és molt real»

CATHARINE STEFFENS
«En el camí aprens a viure el moment, a estar atent al qui tens al costat i això és molt bonic»

les darreres dades un 58,1% provenen d'Espanya i un 41,9% de la resta del món. La majoria dels pelegrins vénen d'ambients ignasians i jesuïtes, i ja emprenen el camí amb un bagatge important que els serà de gran ajuda, perquè aquesta experiència suposa una «forta immersió ignasiana», apunta Iriberrí.

Mil pelegrins

Aquest mes de juliol ha tingut lloc una peregrinació de joves estudiants dels Estats Units amb les famílies respectives, i tots han acabat l'experiència encantats i amb ganes de repetir-la. Jonathan Chartton ens explica que va estudiar en una universitat jesuïta i que sant Ignasi és una persona molt important per a ell. «Aquesta peregrinació em convida a convertir-me, a canviar aspectes de la meua vida, com ho va fer sant Ignasi. Ha de ser una conversió diària, aprendre a cercar Déu en cada moment i lloar-lo», indica. I afegeix: «En aquesta peregrinació sents molt proper sant Ignasi, seguint-li les passes, i t'adones que és molt real.»

Un dels seus companys de camí, Briggs Hoyt, que també va estudiar amb els jesuïtes, afirma que «la meua fe i les meves creences són d'arrel ignasiana. Per això volia fer aquesta experiència. Ara tinc una visió més global i completa. He après molta història, a posar-me en el lloc de sant Ignasi i sentir el que ell va sentir».

Com assenyala Josep Lluís Iriberrí, «la peregrinació és una metàfora de tota la vida. Durant aquests dies aprenem un estil que ens pot ajudar a viure d'una manera diferent. En la vida som pelegrins i la peregrinació ens ajuda a entrar a fons en el que realment és la vida: el valor de la vida, la senzillesa, la humilitat, fer el camí plegats, ajudar-nos els uns als altres, escoltar-se un mateix, estar en contacte amb la natura... un cop t'has convertit en pelegrí, vius la vida. Tornes a casa per peregrinar, per viure la vida com un pelegrí. Aquesta va ser l'experiència d'Ignasi. El camí ens ajuda a desvelar les forces espirituals que hi ha en nosaltres».

El Camí Ignasià té la virtut o l'inconvenient, segons ens ho mirem, que està gairebé per estrenar. Vol dir que, per exemple, no hi ha encara prou allotjaments per als pelegrins, a diferència del Camí Francès del Camí de Sant Jaume, on a cada passa podem ensopegar albergs. Això sí, està perfectament senyalitzat... Josep Lluís Iriberrí assegura que «ja hi ha més de 1.000 pelegrins que han completat el camí i el veuen bé, fins i tot fàcil! El camí en el seu context global ofereix una gran diversitat i una gran aproximació a la realitat de les cinc autonomies per on transcorre i és una experiència enriquidora. Podríem dir que és una experiència de peregrinació "salvatge" si la comparem amb el Camí de Sant Jaume, però l'aventura

també és un element transformador de la persona quan es posa en camí».

Aquest component «aventurer» també ha impactat en els joves pelegrins nord-americans. Així, Briggs comenta, amb certa pena, que «no volia que s'acabés aquesta experiència, encara que vaig acabar-la molt cansat... experiències d'aquest tipus et fan recomençar en la teva vida, per examinar-te, per viure més lentament... per mirar de viure aquesta presència de Déu i assimilar amb calma tot el que hem viscut».

Exercicis espirituals

El camí complet són 650 quilòmetres repartits en 27 etapes, que ens permeten realitzar un recorregut interior. Quatre setmanes de peregrinació que coincideixen amb l'experiència i el procés dels exercicis espirituals. A la pàgina web www.caminoignaciano.org s'ofereix tot el material necessari per realitzar aquesta vivència.

El fet de caminar en silenci i en grup ha estat una cosa que ha marcat aquests pelegrins dels Estats Units. Stephan Ferguson estudia un màster en Filosofia. Per a ell, l'espiritualitat sempre ha estat cabdal i «aquesta peregrinació m'oferia una gran oportunitat. En compartir aquesta experiència, penso en Jesús i en els seus companys. La comunitat és vital per a la fe, sobretot compartir l'experiència per aprendre més de tu mateix i dels altres. La peregrinació m'ha ajudat a acostar-me a Jesús a través d'Ignasi. És una experiència que t'ajuda a comprendre la teva debilitat i pobresa. Espero que m'hagi fet ampliar els horitzons i que sigui més humil i frater en el meu dia a dia».

Catharine Steffens i Paul Fisko han repetit per segon cop el Camí Ignasià, tots dos acompanyant estudiants. Catharine recorda que la primera vegada que va peregrinar, l'experiència li va donar forces per tot l'any: «Vaig aprendre a deixar de controlar-ho tot, a refiar-me de Déu, a seguir endavant... en el camí aprens a viure el moment, a estar atent al qui tens al costat i això és molt bonic.» Per a ella, es pot palpar Déu en cada passa que fas, «és una presència constant, real i senzilla. Fer aquest camí suposa entrar en la lògica de Déu. Superes obstacles personals i físics i es veu una transformació en

les persones». Així ho ha constatat en veure com van canviant els seus joves estudiants pel camí. «Quan arribes penses: "Gràcies a Déu, que he sobreviscut!", però també hi ha un cert anhel de seguir perquè saps que tornaràs a la teva vida real i frenètica. I aquest és el repte: viure aquest esperit en el teu dia a dia quotidià.»

Per a Paul Fisko, recórrer el camí és molt important per a la fe, «perquè toca el cor i et pot fer veure el món de manera diferent. Jo vull oferir aquesta experiència als meus estudiants i les seves famílies. El que és important és la fe i la persona que tens al costat. És

BRIGGS HOYT
«Experiències d'aquest tipus et fan recomençar en la teva vida, per examinar-te, per viure més lentament... per mirar de viure aquesta presència de Déu»

una experiència que no es pot explicar, cal viure-la...».

L'Any Jubilar arriba a la fi. Mirant tot el que s'ha fet, ens queden fites notables: la inauguració, la implicació d'alguns ajuntaments al llarg del Camí Ignasià, el primer encontre de pelegrins xacobeus i ignasians a Alfaro, la tercera edició de la guia del camí i del llibre de les experiències dels pelegrins...

Ja en l'horitzó s'entreveu l'any 2021-2022, quan s'espera viure la gran celebració: els 500 anys d'ençà que tot va començar... quan el 1522 sant Ignasi es va posar en camí i va arribar a Manresa... El compte enrere ja ha començat.

Actes del dia 31

El diumenge 31 de juliol es clausurarà aquest primer Any Jubilar del Camí Ignasià amb una sèrie d'actes a Barcelona i a Manresa.

A Barcelona, a la basílica de Santa Maria del Mar, a les 11.00, inauguració de la nova capella de Sant Ignasi. Es presentarà la reforma de la capella, impulsada per la Companyia de Jesús i es descobrirà la nova escultura de sant Ignasi, obra de l'artista Lau Feliu. L'acte comptarà amb la presència del P. Josep Lluís Iriberry, de l'autor de l'escultura, del P. Llorenç Puig, delegat dels jesuïtes a Catalunya, de Mn. Salvador Pié Ninot, rector de Santa Maria del Mar, i del P. Francisco José Ruiz Pérez, provincial dels jesuïtes a Espanya.

A la Cova de Manresa, a les 18.30, tancament de la porta de l'Any Jubilar del Camí Ignasià; a les 19.30, a la seu de Manresa, missa de clausura de l'Any Jubilar presidida pel bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova.

Consells per peregrinar

De la mà de Josep Lluís Iriberry, director de l'Oficina del Pelegrí del Camí Ignasià, us oferim uns quants consells:

- «Senzillesa i humilitat: cercar la simplicitat al màxim i oberts al que arribi. Aquesta obertura és el que sant Ignasi demana per als exercicis espirituals. No fer plans i llançar-se amb ganes de viure a fons.»
- «Mínim recórrer el camí durant 10-15 dies per poder agafar el ritme i posar en sintonia el cos, la ment i el cor.»
- «Carregar poc pes, però ser conscients del pes que duem; ser conscients que duem només el que necessitem perquè la nostra vida va carregada de coses supèrflues»
- «Descobrir els pobles, la gent...»
- «Pregar, si ets religiós.»

